

Şiir Yüklü Hüzün Tanecikleri

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 07 Ekim 2015

İmgeler seyreliyor gözbebeklerim irileşirken kem küm etmekte şiir yüklü hüzün tanecikleri. Çekimserliğim hezimete uğrattığından beri gel-gitlerle muhabim ansız haykırıların çeyreğinde ve yalın düşlere nispet edercesine yeryüzü boşboğaz ve hükümdar kılığında yetilerinin sunumunda öbek öbek insan.

Sevgi israf edildiğinden beri aşk da küstü âleme.

Âlem sustukça insan haykırdı ve ağladıkça pamuk gökyüzü istiflendi iri günahlar.

Anlık kederlerle ifrata kaçmak belki de yağruldukça gerçeklerle belki de hükümranlılığı kör yetilerimizin çok uzağında iken istimlâk olmuş benlikler tüketirken ve tüketilirken durduk yere.

Aşkın gıyabında verilen son hükme imza attı aşk meleği ve hükümranlılığında yeti bildiği o gıybet dolu düşlerini yok saydı insanoglunun. Yersiz serzenişlerini yok saydı ve tahakkümlerini sildi tek seferde. Zimmeliydi varlığı aşk'ın evrene yok saysa da tahakküm sahipleri ve yazdı reçetesini aşk meleği: "Çek cezanı ey kâfir fani. Son bilmekse sonlandıramadığın hikâyeni çizdim isminin üstünü. Gözüm görmesin seni."

Telaşesi umutların hani olur da bir gün karşılaşırız gün dönümünde hayallerin ve kıyamete çeyrek kala esrikli aklımı yitirdiğim/iz izbelere metruk düşlerle yalıtığımız varlığımızı yürek sesi mi çağırırken kâinat anlık yok oluşları görmezden gelip de dâhil ederken hezimet yüklü imgelere anlık bir kayıp olsa da cevapsız üç beş öngörü yaşamak kaderi ve ömrü tüketilirken peyder pey.

Susmaksa en ağır cevap verebileceğim/iz belki kaybolmak o sessizlikte yeminli olsam da tel kelime çıkmazken ağzımdan.

Nedamet yüklü kervanlar geçiyor gönül pencereden görmediklerine kani olsam da gözlerimi alamadığım bir ışık huzmesi safça alkışlarken isyan yüklü imgeleri ve seyredikçe umut tanecikleri biliyorum düşlerimi hezimet yüklü olsa da zaman zaman dokunduğum hayalin.

Sözlerini kaybettim kulağıma pelesenk olan notaları da yitirdim bundandır belki de tefekkür yüklü yalnızlığım. Sen yine de demedim farz et hatta görmediğini ve duymadığını haykır çok uzaklardan.

Ayracındayım tüm ayrımcı söylemlerin, kıyısındaım ölümün, yokluğu en derinde yine yoksun kılındıklarım ile terbiye olurken benliğim bir imleç belki de sessizlik bir tümleç varlıksız suretler bir gölge

belki de o kayboluŖa namzet tüketilmiŖlik kendimi alamadığım bir derya ise içinde kaybolduğum temkinliyim artık bile bile seyrelirken ümitler doğurgan kıtalarda dize dize yazacağım ne varsa hüküm giydiğim bir bilinmez solumda açtığı en derin yara gönlüm alabildiğine yorgun.

Uzak kılınsa da kimi düş yaşattığım aslında tekelinde iken o var oluşun sonsuz bir seyreliş belki de seyrindeyken kuş bakışı ama gönül gözünün her daim o nüktedan yansıması.

Bir tüketilmiŖlik şarkısı çalan bir derya içinde kaybolduğum ve sığındığım ruhumu payidar kılan.

Havsalımın almadığı yüklü mizacımın yarım yamalak telaşıyla ve anlık kınılıtlarını kalbin görmezden geldiğim sancılı bir devinim teğet geçerken tüm suskunluğumla sığındığım yalnızlığın yıkık duvarları üzerime üzerime gelmekte.

Sorun değil, demeyi ne çok isterdim ve sadece Tanrım'la baş başa olmak. Nifak sokanlar doğrusu pek bir iŖtahlı.

Hacizli sevincime gölge düŖtüğünden beri ben de harflere sığındım: Kâh düşünüyorum sessizce kâh fısıldıyorum dost cümleleri.

Taammüden öldürdüler mutluluğu ömür boyu sığıntı ve muğlâk bir sevince gebe olacağını bilsem de geleceğin yoksunluğumu görmezden geliyorum. Çareler tüketildiğinden beri an zaten zimmetli dünü ise artık sorgulamayı bıraktım.

Hayatın özgün güzelliğini görmekten aciz Ŗu kullar tutsak ruhları çoktan kapana kısılmış ve mütereddit ruhumu alabildiğine geri çekiyorum olur da benzerim her nasılsa geçen her saniye küçük bir sonsuzluğa dönüşse de gün bitiminde.

Sevgiye ve aşka öykünen herkese selam olsun her ne kadar Ŗimdiki zamanın somutluğunda soyutlansalar da. Bir teselli belki de karışmak bu göreceli kalabalığa ve ruha iyi gelen muazzam bir katarsis hele ki dökülürken irili ufaklı parçalar kademe atıyorum anbean günbegün. Bir fısıltı çalınıyor kulağıma:”Sen gerçek misin?”

Katla katla gülüyorum tüm olumsuzluklara lakin mecburum ve işi deliliğe vurup sıvışıyorum aralarından. Allah muhafaza olur da tüm güdülenmeleri ve geçmişleri bana da bulaşır da bu sefer teselliyi ölümden ararım.

Bitecek gibi değil yine de görmezden gelmek bana düşen. Ne mi? Seyrelen umutlar ve çalınan umutlar yetmedi galip geleceğime artık kani olmadığım yel değirmenlerle savaşım. Sırtıp duran düş sakinleri yetmemiş olacak ki bu sefer de repliklerini değiştirdiler: Dost görünömlü betimlemelerin altına yığdıkları

merakları ile dolandıkça dolanıyor dilleri. Çekincem her ne ise pek de önem arz etmemekte.

Anın tınısı ruha en iyi gelen en azından göreceli edimlerin uzağındayım somut varlığımla ve soyut imgelem gücü belleğimi işgal etse de biliyorum ki unutulmuş olan ne varsa yeniden kurmak yeteneğinden yoksunluğun an'a olan inancımı kuvvetlendirmekte.